

Cermak se obupno bori s smrtjo

Chicago, 6. aprila. Zdravniki župana mesta Chicago so danes zjutraj ob treh uri zgubili vsako upanje za življenje Anton Cermaka. Zdravniki so izjavili, da se nahaja Cermak v nezavesti, in da se iz te nezavesi ne bo več zbudil. Prisodili so mu samo še par ur življenja. Zdravniški buletin poroča, da življenje je urno odhaja iz telesa župana Cermaka. V poskusu rešiti življenje župana so zdravniki tekom nedelje trikrat mu vbrizgali zdrave krvi v telo, toda očitno je bila vsaka pomoč zaman. Sinoči ob 11. uri so poklicali v bolniško sobo družino nesrečnega župana, kateri so dovolili ostati v bolniški sobi. Ko so se mudili tam eno uro, so prišli vsi člani družine objokanih oči iz bolniške sobe. Županu so se vnela desna pljuča, ki so bila zadeta 15. februarja od morilčeve kroglice Italijana Giuseppe Zangara. Kroglica je bila namenjena novemu predsedniku Rooseveltu, pa jo je prestrigel župan Cermak, ki bo moral sedaj s svojim življenjem plačati, da je lahko ostal živ novi predsednik.

Izredno stanje

Trgovska zbornica v Clevelandu je izdala izredne odredbe v ravnanje voditeljem industrije in trgovine v teh dneh, dokler zvezna vlada ne reši krize. Ustanovil se je posebni odbor meščanov, katerega častno predsedstvo je prevzel sam župan Ray T. Miller, ki se popolnoma strinja s proklamacijo predsednika. Med člani tega odbora se nahaja tudi A. V. Cannon, načelnik podporne akcije v Clevelandu. Odbor je šel nemudoma na delo.

Deputiji oproščeni

Petersburg, Illinois, 5. marca. Oba šerifova deputija, Skinner in Fleming, ki sta bila obtožena, da sta v ječi zaprtega rojaka Martina Viranta tako mučila, da je na posledicah mučenja umrl, sta bila oproščena obtožbe umora tretje vrste. Porotniki so se že par ur potoma, ko je bila obravnavna gotova, zedinili na nekrivdo. Državni pravdnik bo najbrž tožil naprej.

Smrtna kosa

Kot smo poročali na kratko v soboto, je umrla mlada rojakinja Pauline Seručar, rojena Mahne, stara šele 27 let. Ranjka je bila doma iz vasi Gorčica pri Cerkljici. V Clevelandu zapuščila soproga in enega sina, štiri brate in dve sestri ter več sorodnikov, v starem kraju pa starše, tri brate in eno sestro. Ranjka je bila članica društva Collinwoodske Slovenke št. 22 S. D. Z. in društva Napredne Slovenke št. 127 S. N. P. J. Pogreb se vrši v torek zjutraj iz hiše žalosti na 15630 Holmes Ave pod vodstvom Frank Zakrajšek. Naj bo ranjki mladi ženi rahla ameriška zemlja, preostali družini in sorodnikom pa izrekamo naše globoko sožalje!

Dejanja, ne besede, so sedaj potrebne, pravi Roosevelt

Washington, 4. marca. S sijajnim glasom, silno odločnostjo in bojevito energijo se je v soboto popoldne predstavil novi predsednik Franklin D. Roosevelt ameriškega naroda takoj potem ko je bil zaprisežen od predsednika najvišje sodnije Zedinjenih držav. Z glasno in jasno besedo je prvi vodja demokratov v Ameriki povedal, da bo branil in čuval Zedinjene države, potem pa je začel z govorom, kot najbrž od časov Lincolnna še ni bilo slišati v Zedinjenih državah.

Roosevelt kliče na vojno

Roosevelt je bil bojevito v svojem govoru. Klical je ameriški narod v 20 minut trajajočem govoru na vojno v času, ko ves narod trepetajo, zdihuje in se nahaja v silni potrebi. Takoj ko je bil zaprisežen, se ni pokazal niti najmanjši nasmehljaj na njegovem licu. Obrnil se je proti stotisočim, ki so stali okoli njega in začel govoriti resne in pomembne besede narodu. Sleheri izmed 300.000 ljudi zbranih na ogromnem prostoru okoli Kapitola ga je lahko slišal, in glas Roosevelta je šel po vseh Zedinjenih državah, kot tudi po vsem poznanim svetu.

"Menjalci denarja"

Kot nekaj Krist v tempelju je Roosevelt udaril po finančnih mogotcih borze in Wall Streeta, jih primerjal s skrajno zlorabo naroda v najsilnejši krizi, imenoval jih je "barantače z denarjem in grozil, da ne bo dolgo trajalo, ko jih bo pognal iz narodnega tempelja tja, kamor spadajo — v pozabljivost.

Gromeč glas

Roosevelt je prevzel predsedništvo ameriškega naroda v trenutku, ko je 48 držav omejilo

poslovanje svojih bank, in ko je narod postal vznemirjen. Toda gromeč glas Roosevelta je vsakomur vtil zaupanje, ko je dejal: "Nič se ne bojte! Amerika ni še propadla, nasprotno, preživela je vse krize, in preživela bo tudi to silno krizo, ker je ameriški narod premočan, prepamet in preveč značajan, da bi se dal poraziti od nekaj izkoriščevalcev, ki so pozabili, da so Amerikanci."

Izkoriščevalci bežijo

Z besedo, ki je donela kot novo vlt zvon je Roosevelt povdral, da že bežijo nasprotniki naroda iz sredine in se skrivajo v kotih, boječ se jeze in maščevanja. "Tempel narodne kulture bo ponovno vrnjen narodu," je rekel Roosevelt. Amerika ne sme biti samo denar in denarno vprašanje. Mi moramo začeti spoštovati človeka, priprostega človeka, da bomo znali ceniti vrednost vsakega posameznika, ne pa samo vrednost denarnih mogotcev."

Strah mora zginiti

Na prvem mestu je Roosevelt povdral, da je največji sovražnik naroda — strah, bojazn, boječnost, ki povzroča, da se ljudje bojijo "kaj pride." Nič se ne bati, je grmel Roosevelt. Oni, ki vas strašijo, sami nimajo nobene moči, dokler je nad vami čuječa vlada, ki bo držala z narodom. Strah povzroča krizo, paniko in depresijo. Prepovedite strah od sebe, mi smo z vami, in ostanemo z vami do konca!

Delo je potrebno

Drugi vzrok strašne depresije je brezposelnost. Naša poglavitna naloga mora biti, da vrnemo ljudem delo, in sicer stalno delo, da bodo ljudje gotovi svojega, zaslužka, da ne bodo žive-

li v strahu, kaj bodo jedli jutri, ker danes ničesar ne zaslužijo. Kako dobiti delo za ljudi? Z javno kontrolo bančnih in investicijskih interesov, s kontrolo javnega denarja, da finančnim mogotcem v bodoče ne bo več možno napovedati umetne krize in špekulirati z ljudskim denarjem. Dežela mora dobiti zdrav denar in zdravo denarno podlago, dežela ne sme biti nikdar več odvisna od volje nekaj stotin špekulantov v denarnih sredstvih, ki zapravijo s špekulativnim ljudskim denarjem, potem pa, ko so slekli narod do nagega, napovedo svoj lastni bankrot.

Kongres na pomoč

Novi predsednik Roosevelt je obljubil, da bo sklical nemudoma zasedanje novega kongresa, kateremu bo podal smernice, kako se naj deželi in narodu pomaga. Pri tem bo računal novi predsednik na pomoč posameznih držav. Povabil je guvernere držav v Belo hišo, da se nemudoma posvetujejo z njim glede narodnega blagostanja.

Delati, ne govoriti

Jako značilno so bile besede novega predsednika Roosevelta, ko je rekel: "Zadnja leta se je večina priporočala, debatirala in govorila. Govori in govori, nasveti in debate, toda nobenega dela. Moja vlada bo dela akcije, ne pa govorov." Kako se je Hooverju zdelo pri srcu, ko je mislil na dva avtomobila v garaži in pečeno kokoš na mizi, kaj je Hoover pred štirimi leti obljubil Amerikancem! Hoover je bil prisiljen poslušati inavguracijski govor Roosevelta.

Dajte narodu resnico

Ponovno je povdral Franklin Roosevelt, da danes niso časi, ko bi se narod vodilo za nos. Narod mora zvedeti čisto in pol-

no resnico, ker če ne bomo zapuili inteligenci naroda, da si sam sebi pomaga, ako ima voljno vlado, da mu stoji ob strani, kdo drugi more narodu pomagati. Iz javnega življenja, zlasti iz javnega finančnega sveta mora zginiti vsaka sebičnost, naroda in javni zavodi morajo biti med narodom samo za narod.

Načrti Roosevelta

Da doseže svoj namen je novi predsednik Roosevelt obljubil strogo ekonomsko vlado, da ne bo več izdatkov kot je dohodkov, ker če država kaže slab vzgled v knjigovodstvu, ostali narod nima nobenega vzgleda, kako naj vodi svoje posle. Vsi nepotrebni izdatki morajo odpasti. Zvezna vlada zgubiva pod sedanjim upravo en tisoč milijonov dolarjev vsako leto, in slabo gospodarstvo je, ki ne zna urediti svojih računov.

Prijateljstvo z narodi

Z napačnimi idejami, deloma s sovraštvom, deloma v krivični naklonjenosti in podporo ter trgovino ostalih narodov sveta. Dolžnost nove vlade bo gledati, da se zopet dobi ta trgovina, da s tem ameriške tovarne zopet začnejo s poslovanjem in da živijo z drugimi narodi v prijateljstvu, namesto v sporu in tekmi.

Nobnih nasilnih prodaj

Sramota je za Ameriko, da se nasilnim potom prodajajo farme in domove malih posestnikov. Ena prvih nalog nove vlade bo odpraviti enake razprodaje, ki ubijajo individualizem povprečnega Amerikanca. In dokler se razmere ne spremenijo, moramo gledati, da dobijo potrebni dovoljno podporo, in delovanje pomožnih akcij se mora osredotočiti.

Ustava je priprosta. Ameriška ustava je tako jasna in priprosta, da se vedno lahko prilagodi potrebam vsega naroda. "In," je povdral Roosevelt proti koncu svojega govora, "če kongres ne bo pri volji slediti voditeljstvu, in bo nastala skrajna potreba, potem se ne bom pomišljal, da ne bi prevzel skrajne oblasti v svoje roke in naredil za narod gotove reforme, ki so absolutno potrebne v teh časih."

Demokratičen govor

Govor novega predsednika je bil skrajno demokratičen, to je, razumljiv, priprost, jase, brez vsakih žvakanj in nejasnosti. Roosevelt je neprestano povdral, da v teh resnih časih je potrebna aktivnost, dejanja, ne pa prazne besede. V tem zatrevanju je postal predsednik skoro strasten, ko je povdral akcijo in akcijo! Povdral je, da je duh ameriškega naroda še vedno pionirski duh, še vedno poln aktivnosti, ako mu kdo pokaže pot. In Roosevelt je izjavil, da je pripravljen kazati to pot, ker je prepričan, da ga ni zaman takoj ogromna večina ameriškega naroda pri zadnjih volitvah pooblastila, da kaže ameriškega narodu pot iz silnega blata, v katerem se danes nahaja.

Hoover je odpotoval

Kakor hitro je Roosevelt govor končal, se je bivši predsednik Hoover odstranil in se odpeljal z avtomobilom direktno na železniško postajo. Skoro vsi člani njegovega kabineta so istočasno odšli. Na kolodvoru je Hooverja pozdravilo nekaj stotih žensk, ki so mu podarile candy in cvetlice, nakar je vlak odpeljal Hooverja proti New Yorku. Postal je navaden državljani!

Adolf Hitler, vodja nemških fašistov je deloma zmagal pri volitvah

Berlin, 6. marca. Sedemnajst milijonov glasov izmed 38.000.000 je bilo oddanih pri nedeljskih volitvah za Adolpha Hitlerja, in s tem so nemški volivci nekako dokazali, da imajo zaupanje v predsednika Hindenburga, ki je poveril načelniku fašistov vodstvo nemške vlade. Kot posledica nedeljske volitve bo, da bo Nemčija kmalu dobila diktaturo fašistov. Hitler bo v kratkem odpravil zadnje sled demokracije v nemški republik, ki je prepričan, da je nevarna državi. Fašisti bodo v novem nemškem parlamentu kontrolirali 44 procentov vseh poslancev. Komunističnim poslancem se niti dovolilo ne bo, da zasedejo svoje sedeže. Hitlerjevi fašisti in njih zaveznički nacionalisti so dobili 51,7 odstotkov vseh oddanih glasov in so torej v popolni kontroli parlamenta. Fašisti so dobili 17.246.000 glasov, ali za 6 milijonov več kot pri zadnjih volitvah. Nacionalisti so dobili 3.131.000 glasov. Katoliška stranka je dobila 4.289.000 glasov, socialisti 7.176.000 in komunisti pa 4.476.000 glasov. Zgubili so od zadnjih volitev dva milijona glasov.

Odlikovane

Mr. August Prijatelj, ki je bil te dni odlikovan na Hiram kolegiju, je sin Mr. Frank Prijatelja, 1100 E. 64th St., Cleveland.

Demokrati razdelili vodstvo bodoče senatne in poslanske zbornice

Washington, 4. marca. Bodoči predsednik poslanske zbornice kongresa bo kongresman H. T. Rainey, iz Illinois, ki se nahaja že 26 let v kongresu. Rainey je bil izvoljen večeraj na zborovanju demokratskih kongresmanov v tem mestu. Rainey je bil izvoljen pri prvem glasovanju z 166 glasovi napram 112, ki so bili oddani za kongresmana McDuffie iz Alabame. Brez vprašanja je, da bo kongresman Rainey potrjen tudi pri prvem zasedanju poslanske zbornice, kajti demokrati imajo ogromno večino v poslanski zbornici napram republikancem. V bodočem kongresu, kar se tiče poslanske zbornice, se bo nahajalo 313 demokratov in samo 117 republikancev. Tako ogromne večine demokrati še nikdar niso imeli v kongresu. Demokrati imajo več kot dvetretinsko večino. Dočim bo Rainey predsednik poslanske zbornice kongresa, pa bo Joseph W. Byrns, kongresman iz Tennessee, vodja večine. Kdo bo za voditelja v senatni zbornici, se do danes še ne more vedeti. Tudi v senatni zbornici imajo demokrati večino, dasi ne tako veliko kot v poslanski zbornici. In dejstvo, da je tudi predsednik demokrat, naklada demokratski stranki v Ameriki silno odgovornost za prihodnja štiri leta.

Governer zahteva, da država garantira denar v bankah do 70 odstotkov

Columbus, Ohio, 4. marca. — Governer države Ohio, ki je odpotoval v Washington, kjer je navzoč pri zaprisegi novega predsednika Roosevelta, je sporočil po svojem prihodu v Washington, da bi morala država Ohio s svojim premoženjem garantirati vloge v državnih bankah v državi Ohio. White je izjavil, da že izdeluje načrt, katerega bo predložil prihodnje sredo državni postavodajci v poštevanje. Ko je White dospel v Washington, so ga takoj obiskali številni drugi guvernerji, ki so prišli tja k zaprisegi Roosevelta. Vsi se zanimajo za novo bančno postavdo države Ohio, ki je bila zadnji teden sprejeta. Guvernerja White so naprosili, da naredi govor pred zbranimi guvernerji in pojasni poslovanje obhiskne postavde glede bank. Guverner White se je tudi izjavil, da bi morali dobiti zvezno garancijo za denar v bankah, namreč da zvezna vlada garantira do 70 procentov vse vloge v vseh bankah, a za 30 procentov bi pa garantirala država, tako da nikdar nihče, ki ima denar v banki, ne bi mogel zgubiti enega samega dolarja. Ako se to naredi, tedaj bi se vrnilo ljudsko zaupanje, skriti denar bi prišel v promet, in prosperiteta bi se polagoma vrnila.

* Ljudje raje verjamejo prijetni laži kot grenki resnici.

Japonci zmagoslavno prodirajo v notranost kitajske province Džehol

Tokio, 5. marca. Japonska armada je končno zasedla skoro vso Džehol provinco, ko je padlo glavno mesto, Džehol, ali kot se kitajsko imenuje Čengte-Fu. Kitajske čete so v divjem begu bežale proti jugu v glavno mesto Peiping. Japonske čete so vzorno korakale po bojišču, dasi je zunaj vladal oster blizard. 16. japonska brigada pod vodstvom generala Karahava, je zasedla mesto Džehol. Vojaški opazovalci na bojišču so menja, da bodo Japonci najbrž korakali še naprej proti jugu in da namerna zasedati glavno mesto kitajske republike, Peiping. Slednje mesto je samo 50 milj oddaljeno od Džehola. Vojaški opazovalci na licu mesta pripovedujejo o strašnem obupu kitajske armade. Najprvo so pobegnili voditelji iz vojnih vrst, za njimi jo je pa udrla vsa ostala armada. Japonci niso imeli skoro nobenih zrug z zavzetjem Džehola.

Voliteve delegatinje

Podružnica št. 32 S. Z. Zveze v Euclidu ima mesečno sejo 7. marca, ob 7. uri zvečer v navadnih prostorih. Volilo se bo delegatinjo za prihodnjo konvencijo Zveze, ki se vrši maja meseca. Pridejo naj vse članice. Po seji bo malo zabave. Vstopnina je samo 15 centov.

Municipijske tovarne v Evropi poslujejo z vso paro. Tajinstveno orožje

Paris, 4. marca. Tu se naznanja, da so evropske municijske tovarne zaposljene čez glavo z izdelovanjem orožja, ki se potem v naglici razpošilja v gotova središča, kjer se pričakuje napada. Na sled skrivnostnim pošiljstvom so prišli, ko so delavci v mestu Hirtenberg, v Avstriji, odprli slučajno neki železniški voz in dobili v njem najnovejše puške in strojne puške. Pošiljatev je bila označena kot staro železo. Nadalje se je doglad, da so odposlali iz mesta Verona, Italija, 50.000 vojaških pušk in 200 strojnih pušk in sicer v mesto Hirtenberg. Ta material je bil poslan po motornih truhkih. Pariško časopisje nadalje poroča, da je Italija poslala Ogrski 32 najnovejših vojaških zrakoplovov, kot na račun pogodbe, v kateri se Italija zaveže, da preskrbi Ogrski 48 vojaških zrakoplovov. Večeraj tudi češko časopisje prinaša v javnost vest, da municijske tovarne v Duesseldorfu, Nemčija, pošiljajo tajne pošiljateve orožja Ogrski in Avstriji. Poleg tega je Rusija naročila silne množine vojnega materiala, in sicer v Hotchkiss tovarni v Franciji, dočim je Japonska naročila za več milijonov dolarjev orožja v Belgiji.

Nadaljne mestne vesti dobite na 3. in 4. strani

Roosevelt je dal zapreti vse banke

Washington, 5. marca. Predsednik Roosevelt je nočjo večer ukazal, da se zaprejo vse banke in denarni zavodi v Zedinjenih državah in ostanajo zaprte do četrtka zvečer. Malo poprej je pa izdal proklamacijo, glasom katere se mora sniti izvanredno zasedanje kongresa v četrtek dopoldne. Prva zadeva na vrsti v novem kongresu bo rešitev finančnega vprašanja v deželi. Komaj je poteklo 36 ur, potem ko je bil Roosevelt zaprisežen, je že praktično izvršil, kar je obljubil v inavguracijskem govoru, ko je postavil vse banke pod kontrolo Zedinjenih držav. Predsednik je odredil, da se tekom prihodnjih štirih dni ne sme eksportirati nobenega zlata, srebra ali papirnatga denarja, in niti enega dolarja se ne sme vzeti iz bank. Namen te odločitve je, da se dovoli doba počitka, da se prepreči nadaljno skrivanje denarja, da se prepreči špekulacija z denarjem in da se da vladni čas izgotoviti gotove odredbe v korist vsem vložnikom denarja. Ljudje so zadnje čase pogegnili silne svote denarja iz bank, tako da je nastala nevarnost za vse. Tekom prihodnjih štirih dni pa predsednik lahko odcbri, na priporočilo zakladniškega tajnika, da odpre ta ali ena banka, ako je v solidnem stanju. Nadalje se bodo lahko izdajali certifikati ali scrip denar tekem teh štirih dni na podlagi vlog v bankah. Predsednik tudi lahko odredi, da začnejo banke sprejemati nove vloge vsake vrste, in da se mora te nove vloge voditi v posebnih računih in da so nove vloge vsak čas izplačljive. V četrtek se vrši izvanredno zasedanje kongresa in od njega se pričakuje, da bo v najkrajšem času izgotovil gotove odredbe za banke, ki bodo vrnilo zaupanje in imele trajno vrednost v bančnem sistemu Amerike.

Banke v Clevelandu

Tekom nočnega posvetovanja od strani bankirjev v Clevelandu, se je sklenilo, da bodo vse banke ostale danes zaprte. Ako katera želi narediti prošnjo, da odpre, se bo prošnja namenoma zavlekla. Bankirji še niso na jasnem, kako bodo poslovali v teh dnevih krize. Bankirji še ne vedo, ali bodo imeli banke popolnoma zaprte, ali pa bodo odprle vrata in vršile take posle, ki niso v nasprotju s proklamacijo predsednika Roosevelta, seveda če prej dobijo dovoljenje od zvezne vlade.

Naši novi naročniki

Pretekli teden so se sledeči naši ljudje naročili na dnevnik "Ameriška Domovina": Mrs. Mary Turk, Indianapolis, Mrs. Mary Mihev, Greensburg, Pa., Frank Perko, Bedford, Ohio, Jos. Jakopič, Amherstburg, Ontario, Kanada, Frank Urankar, Frances Skočaj, Anthony Snyder, vsi v Clevelandu. Iskrena hvala vsem novim naročnikom, in se priporočam še vsem ostalim rojakom.

AMERIŠKA DOMOVINA

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 53, Mno., Mar. 6th, 1933

Času primerne

Poštno hranilnice so jako varni finančni zavodi za hrantev denarja. Toda davek se mora plačati od vlog, hočeš ali nočeš.

Med "skebskimi" oglasi se razume tudi take oglase, za katere se poteguje časopis, toda jih ne more dobiti, ker ni ma kredita, dasi ponudi nižjo ceno za "skebski" oglas.

In marsikdo bo hvaležen v nekaj mesecih, ker so banke omejile izplačila vlog. V šestih mesecih od danes bodo ljudje še vedno imeli denar v banki in ga tudi lahko dobili dočim bi zginil veliko prej, če ne bi bilo omejitve.

Bolje je en dolar na banki, kot pa dva v roki. Dokler je dolar v banki, je vaša, kakor hitro je pa v vaših rokah je zapravljen ali ga pa roparji vzamejo.

"Kupujte samo ameriško blago!" Če bi se to geslo v resnici spoľnjevalo, bi vseh dvanajst milijonov ameriških brezposelnih delavcev bilo zaposlenih, zaeno z ostalimi, dvanajst mesecev v letu, dvanajst ur na dan. Toda vrag je, ker je pre malo Amerikancev in preveč ameriških izdelkov za same Amerikance.

In Henry Ford ponovno naznanja, da imamo pravzaprav v Ameriki sijajne čase. Verjamemo. Nam ni treba skrbeti, kaj bomo naredili z 800.000.000 dolarji, ki jih poseduje Ford.

Ruski sovjeti so nas naučili, da vsak ignorant lahko vlada deželo, toda potrebni so pa Amerikanci, da so Rusijo potegnili iz blata. 6.000 ameriških inženirjev in ekspertnih mehanikov uči Rusijo že šest let, kako se naredi iz dobrih časov — depresija.

Če bi boljševiki pustili ameriške inženirje in tehnike, kjer so bili, in bi razvijali napredek naravnim putem, brez strojev, tedaj bi bila Rusiji prizanešana depresija, ki ji preti v kratkem.

Višek trme je pokazal neki Nelson O'Bryen iz Nebraska, ki je tožil davčno oblast, da bi dobil vrnjena dva centa, katera je baje preveč plačal v davkih. Odvetniku je plačal za tožbo \$276.00.

Pomembna notica Japonski: Oni, ki se živijo od meča, bodo umrli radi davkov!

Laški diktator Mussolini je izjavil, da se ne boji nikogar, niti Boga, ker čuti, da je Italija v svoji pravici. Naše skromno mnenje je, da tako-le en par regimentov Kraševcev in Ličanov bi kmalu spremenilo mnenje Mussolinija.

In policija bi imela veliko več uspeha pri lovu na ponarejevalce dvajset dolarskih bankovcev, če bi občinstvu najprvo opisala, kako pravzaprav izgleda dvajset dolarski bankovec! Ali ga še kdo danes pozna?

55 "slavnih" Amerikancev je bilo povabljenih v Washington pred senatni odbor, da razložijo senatu vzroke depresije. Ni čuda, da imamo še depresijo, če postavodajalci še danes ne vedo za njo.

In kar nam ne gre v glavo je kričanje republikancev, da se morajo cene blagu zvišati, ako hočemo dobiti prosperiteto. Zakaj pa ne zvišajo najprvo zaslužka, da bi se lahko kupovalo?

Žalostna zgodba pretekle depresije je, da bi že zdavnej prej minula, če bi jo pustil Herbert Hoover v miru in se ne bil podil za njo okoli vogala!

DOPISI

Cleveland (Collinwood), O.— Prosim g. urednik, da bi mi ne vrgli tega dopisa v koš. Nas je nekaj fantov skupaj, ki skoro nič ne delamo, ampak čitamo pa prav pridno. Naročeni smo skoro na vse slovenske liste, torej tudi kar križem beremo. Že čitje časa se menimo, da bi kateri kaj pisal za v kak list, pa imamo vsi bolj trde roke, ki so ustvarjene za delo, ne pa za pisanje. Vendar sem se končno skotrajil jaz in vam napišem nekaj dogodkov iz Collinwooda.

Jaz sem naročen na Ameriško Domovino, moj prijatelj pa ne "E." Oni dan mi je rekel, da se ne bo več naročil na "E," ker prinaša tiste Barbičeve neslanosti.

til "E" in njenemu uredniku. No, sedaj so pa zopet največji prijatelji, ker je šla "E" zopet nazaj v socialistični tabor. Barbič je Grila lepo za ušesa prijel in ga pripeljal k sodrugom kot izgubljeno ovčico. Ja, ja, principe pa imajo pri "E." Radoveden sem, kam bo skočil urednik "E," ko se bo naveličal Barbičeve družine. Po mojem mnenju, mu je odprta samo ena pot in ta je, da skoči v demokratsko stranko, ker pri drugih je že povsod bil. Ne verjamem pa, da bi demokratska stranka sprejela v svoje vrste take karakterje.

Za Barbiča bi bilo pa tudi priporočljivo, ako bi nekoliko pogledal okrog sebe in nekoliko pometel pred svojim pragom. Ravno tako je s sproveto. Vedno pišejo, da nimajo dovolj prostora za dopise drugih, tudi kar barbičeve in Jontezove prismodarije je pa vedno dosti prostora. Nekje mora biti nekaj narobe. Barbič se vedno podpisuje "predsednik dr. št. 53." Res je bil izvoljen predsednikom, pa ne more reči, da ga je izvolilo članstvo po svojem hotenju ali iz dobre volje. Izvolila ga je pač njegova mašina. Enako tudi delegatom za konvencijo SNPJ. Toliko mu je bilo za to čast, da je hodil od hiše do hiše in prosil člane, da pridejo na sejo in volijo zanj. V nekatere hiše je šla celo njegova žena. No, na tako izvolitev bi se jaz poživžgal.

Veselica je tudi prav dobro izpadla. Pilo se je, jedlo in plesalo. Pa tudi počilo je, pa ne iz flinte, ampak po Barbičevi glavi, da se je kar zavrtel, kot pijana putka. Morda bo takega žegnanja odšel še večkrat deležen. Jaz mu nisem prav nič nevošljiv: kar kdo išče, vedno tudi najde. Barbič, nikar se ne praskaj tam, kjer te ne srbi.

Kam se je pa skrila ongvama mama? Rad bi jo osebno poznal. Povedala je Barbiču nekaj prav gorkih, da mu je kar sapo zapiralo. Le škoda, da ne vsega tistega, kar mi vemo, na primer, kako je hodil Barbič vedrit pod drevo pri luninem svitu. O tem njegovem vedrenju bi se lahko precej pisalo in morda še bom pri priliki.

Ako ne boste vrgli tega dopisa v koš, se bom še oglasil. Ne smem pozabiti čestitati Ameriški Domovini za nedeljski radio program na 26. februarja. Ves teden smo se pogovarjali, da na to nedeljo ne pojdemo nikamor, ampak bomo doma poslušali radio program. Gotovo nismo mi Slovenci še slišali takega radio programa. Vse točke so bile izvrstne. Tudi govor Mr. Pirca je bil izvrsten in globoko zamišljen. Ta radio program nam bo ostal še dolgo v spominu. Samo eno vprašanje imam: če ste bili najeli Barbičev orkester, ko ste se selili v nove prostore?

Pozdrav vsem skupaj. Naročnik. Barberton, O.— Komaj so malo kresove pogasili od zadnje turške vojne, ki se je vršila v Barbertonu med kristjani in krivolocnimi Turki, pa se že čuje, da so začeli Turki že zopet napadati tukajšnje okolice. Glavna bitka da se bo vršila dne 11. marca v dvorani društva Domovina na 14. cesti, ko se bo ponovila igra "Turški križ" in sicer vso natančnostjo uprizorilo društvo Srea Marije št. 111 KSKJ na 11. decembra ob veliki udeležbi občinstva, tako da je bila dvorana nabito polna, da smo že mislili iti po Ribničane, da bi nam dvorano razrinili. Igrana je bila tako izvrstno, da smo gledalci mislili, da gledamo resnično vojno med kristjani in turškimi krivoloci ter smo bili vsak čas pripravljene kristjanom pomagat, posebno še, ko smo slišali Ursko, kako je navduševala svoje bojevnike za boj. To nas je tako navdušilo, da smo se ko-

lej dom, v čigar pritličju se nahaja trgovina za mehкими pijacami, takoj druga vrata poleg trgovine pa vodijo v brivnico Mr. Martina Račarja, vrlga kulturnega delavca in pevovodje društva "Ilirije."

Zakon Mr. in Mrs. Terček je bil blagoslovljen z dvema otrokoma, in sicer sta to 16-letna gđc. Josie, ki prakticira že pet let piano na neki glasbeni šoli, poleg tega pa študira v znanem dekliskem zavodu, Villa Angela na Lake Shore Blvd., in njen devet let stari bratec Frankie. Gospodična Josie je znana kot talentirana pianistinja ter spremlja tudi vse nastope društva Ilirije, odnosno njenih solistov.

Mr. Franku Terčku je tekla zibelka na Notranjskem, njegova soproga Rosie pa je doma iz Bele cerkve na Dolenjskem, glavarstvo Novo mesto. Oba sta zelo priljubljena med collinwoodskimi Slovenci, ki se kaj radi ustavljajo v njihovi trgovini, da tam nekoliko pokramljajo. Prvi kruh v Ameriki si je pričel Mr. Frank Terček služiti pri New York Central družbi v Collinwoodu, kjer je še danes zaposlenih mnogo Slovencev in kjer je njegov brat, Mr. Terček že 31 let "foreman." S pridnim delom, vztrajnostjo in dobro voljo si je pomagal naprej, si nekaj prihranil ter si kupil pred enajstimi leti lasten dom, v katerem vodi zdaj svojo trgovino.

Spoštovanima slavljencema želimo še mnogo srečnih obletnic in jim kličemo: Na mnoga leta! Poročevalec.

Jubilej zavednih Slovencev

Cleveland (Collinwood), O.— V nedeljo, dne 26. februarja, je praznovala zavedna in prijazna zakonska dvojica iz Collinwooda, Mr. in Mrs. Frank Terček na Holmes Ave., 17-letni jubilej svoje poroke. Zakonca Terček lastujeta na Holmes Ave.

JUGOSLOVANSKA GLASBA

Cleveland (Collinwood), O.— Transportacija ali prevoz materiala je v zadnjem stoletju doživel večji razvoj, kakor v vseh dobah, odkar človeka poskuša vladati sebe in naravne elemente zemeljske oble. Naravnost epohalen je ta razvoj v primeri samo nekaj desetletij nazaj. Ravno sedaj, ko depresija objema ves svet, vseeno in neovirano delujejo veleumi na pospešitvi še večje brzine. Saj je težko slediti vsem novim iznajdbam, katere čakajo prilike, da se skaleže vredne biti v službi za dobrobit človeštva. Razume se, da je telefon in brzojav enako velike ali še večje vrednosti za ves svet. Saj je vsa zemeljska obla omrežena s temi napravami. To da krona vsemu temu pa je najnovejša iznajdba — brezžični radio jav ali radio. Seveda, saj je komaj nekaj čez deset let, kar je v popularni rabi.

Radio je prinesel v naša stanovanja pesmi in godbo vseh narodov sveta; seznanil je narode med seboj bolj, kakor vsaka druga svetovna iznajdba do sedaj. Kompozicije slavnih skladateljev danes donijo v navadnih stanovanjih, katerih glas bi sicer nikdar ne blažil sentimentalnih čustev revnega človeka. Radio služi, da se pošilja torej glas človeka ali godbe ali kar že pospešitvi tresenje zraka, skozi električne transmišerje v določeno visočino zračnih plasti, kjer vjamejo to akcijo aparati, ki jih imamo po hišah.

V Clevelandu imamo štiri oddajne postaje, od katerih je samo ena zmožna producirati dovolj godbe v enem dnevu, da se vsako uho naveliča poslušati. Ljudje imamo vsak svoj čut do glasbe. Še nikoli pa se ni poslušalo toliko sladko in tudi klišeo uglasbenih melodij, kakor sedaj. Resnica je, da je tudi tuden, kar je pa žal prineslo tudi protiuspeh onim, ki so producirali godbo. Radio je torej revolucioniral staro zvezo med poslušalcem in igralcem godbe. Do tukaj sem imel v mislih glasbo kot splošno.

Oziraje se pa na naslov tega članka, želim omeniti svoje mnenje slovenskih, oziroma jugoslovanskih oddajnih postaj, odnosno slovenskih. Predno smo vedeli za radio, ali nič poznali velike talente naših bratskih slovenskih narodov. Tu imam prve v mislih Ruse in Čehe. Saj smo mislili, da imajo Nemci v Berlinu začele, in konec vsega lepega in dobrega, kar ima ta svet. Svetovna vojna je razrahljala trdo pritrjene zmožnosti. Glasbena kultura je udarila v svet iz vseh krajev. Znano nam je, da je Amerikanom zelo povšeč karakteristika vsakega posameznega naroda. V tej idealni razliki pa se svoje radovedno zanimanje ter jim je v veliko radost zaznali vzroke v sentimentalnih melodijah izražajoče pesmi. Vse to da najdejo v skoro neizčrpljivem bogastvu ruskih kompozitorov.

Kakor nizkotno je držal stari ruski režim svojo maso, toliko višji se zdí kontrast med njih literat in glasbeniki. Ne samo zato, ker nam slučajno radio prinaša na uho to visoko donečo glasbo naših severnih bratov, ampak zato, ker predstavlja tudi nas kot člane slovenske veje. Priliko imamo slišati Čehe, ki se dobro predstavljajo s svojo domačo godbo, katera je svetovno znana. Oddajne postaje so zvezane s stroški, zato se med petjem in godbo oglašajo podjetja in trgovci, ki denarno omogočijo programe. Če pomislimo, da bi Slovaki, ki imajo tudi svojo radio uro, oznanjevali s Čehi, bi si s tem prihranili delo in imeli bolj popularen uspeh. Dasi nas vse pritiska depresija, vendar ne mara nihče upoštevati ekonomije, katero je imel na programu svoje vlade ravno preminuli Calvin Coolidge, predsednik Zed. držav.

Zal je človeku, da na radio včasih slišimo produciranje lepih komadov različnih narodov z napačnimi godali ali v odurnem, neprijaznem ritmu, ki ne imponira ušesu. Prepričan sem, da imamo ravno Slovani zelo prikladne skladbe za radio; treba je le poiskati dobre volje in razumevanje. Velikokrat si mislim, da podpiralec programa celo dosežejo protiuspeh svojega namena. Znano je, da glas in izraz oznanjevalca ni vsak prikladen v to svrhu. Imamo le malo srečno rojenih ljudi, ki imajo zaradi svojega glasu in izraza sijajne plance ter so poznani čez vse kontinent. Medtem ko se pri nas ne brigamo dosti za to.

Znano je, da imamo Slovenci

sih bratskih slovenskih narodov. Tu imam prve v mislih Ruse in Čehe. Saj smo mislili, da imajo Nemci v Berlinu začele, in konec vsega lepega in dobrega, kar ima ta svet. Svetovna vojna je razrahljala trdo pritrjene zmožnosti. Glasbena kultura je udarila v svet iz vseh krajev. Znano nam je, da je Amerikanom zelo povšeč karakteristika vsakega posameznega naroda. V tej idealni razliki pa se svoje radovedno zanimanje ter jim je v veliko radost zaznali vzroke v sentimentalnih melodijah izražajoče pesmi. Vse to da najdejo v skoro neizčrpljivem bogastvu ruskih kompozitorov.

Kakor nizkotno je držal stari ruski režim svojo maso, toliko višji se zdí kontrast med njih literat in glasbeniki. Ne samo zato, ker nam slučajno radio prinaša na uho to visoko donečo glasbo naših severnih bratov, ampak zato, ker predstavlja tudi nas kot člane slovenske veje. Priliko imamo slišati Čehe, ki se dobro predstavljajo s svojo domačo godbo, katera je svetovno znana. Oddajne postaje so zvezane s stroški, zato se med petjem in godbo oglašajo podjetja in trgovci, ki denarno omogočijo programe. Če pomislimo, da bi Slovaki, ki imajo tudi svojo radio uro, oznanjevali s Čehi, bi si s tem prihranili delo in imeli bolj popularen uspeh. Dasi nas vse pritiska depresija, vendar ne mara nihče upoštevati ekonomije, katero je imel na programu svoje vlade ravno preminuli Calvin Coolidge, predsednik Zed. držav.

Zal je človeku, da na radio včasih slišimo produciranje lepih komadov različnih narodov z napačnimi godali ali v odurnem, neprijaznem ritmu, ki ne imponira ušesu. Prepričan sem, da imamo ravno Slovani zelo prikladne skladbe za radio; treba je le poiskati dobre volje in razumevanje. Velikokrat si mislim, da podpiralec programa celo dosežejo protiuspeh svojega namena. Znano je, da glas in izraz oznanjevalca ni vsak prikladen v to svrhu. Imamo le malo srečno rojenih ljudi, ki imajo zaradi svojega glasu in izraza sijajne plance ter so poznani čez vse kontinent. Medtem ko se pri nas ne brigamo dosti za to.

Znano je, da imamo Slovenci

sih bratskih slovenskih narodov. Tu imam prve v mislih Ruse in Čehe. Saj smo mislili, da imajo Nemci v Berlinu začele, in konec vsega lepega in dobrega, kar ima ta svet. Svetovna vojna je razrahljala trdo pritrjene zmožnosti. Glasbena kultura je udarila v svet iz vseh krajev. Znano nam je, da je Amerikanom zelo povšeč karakteristika vsakega posameznega naroda. V tej idealni razliki pa se svoje radovedno zanimanje ter jim je v veliko radost zaznali vzroke v sentimentalnih melodijah izražajoče pesmi. Vse to da najdejo v skoro neizčrpljivem bogastvu ruskih kompozitorov.

Kakor nizkotno je držal stari ruski režim svojo maso, toliko višji se zdí kontrast med njih literat in glasbeniki. Ne samo zato, ker nam slučajno radio prinaša na uho to visoko donečo glasbo naših severnih bratov, ampak zato, ker predstavlja tudi nas kot člane slovenske veje. Priliko imamo slišati Čehe, ki se dobro predstavljajo s svojo domačo godbo, katera je svetovno znana. Oddajne postaje so zvezane s stroški, zato se med petjem in godbo oglašajo podjetja in trgovci, ki denarno omogočijo programe. Če pomislimo, da bi Slovaki, ki imajo tudi svojo radio uro, oznanjevali s Čehi, bi si s tem prihranili delo in imeli bolj popularen uspeh. Dasi nas vse pritiska depresija, vendar ne mara nihče upoštevati ekonomije, katero je imel na programu svoje vlade ravno preminuli Calvin Coolidge, predsednik Zed. držav.

Zal je človeku, da na radio včasih slišimo produciranje lepih komadov različnih narodov z napačnimi godali ali v odurnem, neprijaznem ritmu, ki ne imponira ušesu. Prepričan sem, da imamo ravno Slovani zelo prikladne skladbe za radio; treba je le poiskati dobre volje in razumevanje. Velikokrat si mislim, da podpiralec programa celo dosežejo protiuspeh svojega namena. Znano je, da glas in izraz oznanjevalca ni vsak prikladen v to svrhu. Imamo le malo srečno rojenih ljudi, ki imajo zaradi svojega glasu in izraza sijajne plance ter so poznani čez vse kontinent. Medtem ko se pri nas ne brigamo dosti za to.

Znano je, da imamo Slovenci

Znano je, da imamo Slovenci

Če verjamete al' pa ne.

Iz Maple Heightsa sem dobil vprašanje: kdo je prvi skuhal in pil kavo ali kakor mi pravimo: naš preljudi kofetek. Ja, kako naj pa jaz vem, kdo ga je prvi kahal? In kaj sem jaz kriv, če ga je? Jaz samo to vem, da ga je meni kuhala moja sestra Francka, ko še žlice nisem mogel v roki držati. Francka je bila namreč za gospodinjstvo in meni za mater, ko so mi mati umrli. Ona me je bila razvadila, da sem bil strašno velik kofetar in sem se hudo grdo držal, kadar so bili za zajterk samo žganci in nič kofeta. Torej kar jaz pomnim, je kofe že na svetu, za več me pa ne briga. Da bo pa tudi radovednici iz Maple Heightsa ustreženo, naj prebere spodnji kuplet, pa ji bo odleglo, njej in njenemu firbeu.

in Hrvatje tudi svoj program na WJAY postaji. Kakor Čehoslovaki, tako je baje tudi nam potrebno, da oglašajo eni in isti trgovci na vseh programih. In dvomim, če bi ne bilo bolj praktično delati skupno. Naši bratje Hrvatje imajo svojo tamburico in lepo doneče melodije, ki vežejo valovito izražanje rodni melodij, katere dosežejo najlepši vtis v pianisimu, ki ga upoštevajo zelo mojstrsko "Balkan Serenaders" iz New Yorka.

Kakor se nanaša naša slovenska domovina na ustju jugovzhodne Evrope, tako smo tudi Slovenci ostali z našo glasbo. Slišimo vse Jugoslovane in Nemce in Italijane. V svoji indiferentnosti pa sami ne vemo kam bi zavili. Italija ima svojo glasbo, katera je udarjala na ušesa primorskih Slovencev. Od seveča so nam prihajale nemške melodije. Hrvaški nam niso prijale, Srbe še docela še danes ne poznamo. Zato je žalostno, da prehajamo meje svojega slovenskega čustvovanja ter za jemamo nekaj, kar ni našega. Resnica je, da smo majhen narod. Resnica je, da imamo zelo malo doslednih narodnih delavcev. Resnica je, da imamo ignorante, ki razbijajo na levo in desno, ker jih je sram reči, da so Slovenci. Opazil sem nedavno, da je poskusil neki dopisnik zamenjati izraz "domačnost" za "narodnost."

Vsa ta plitva čustva nam spodjedajo fundamentalni pogoji našega obstoja. Slovenci v Clevelandu bi morali izbrati vse najboljše iz najboljšega za svoj radio program. Krasno zalogo imamo melodičnih pesmi, ki se tudi izlivajo v serenade ter krasne melodije. Imamo pevška društva, katerih člani žrtvujejo tedensko po dva ali tri večere, a se jih ne sliši. Ne bom trdil, da ni dober naš program, trdim pa, da bi bil lahko boljši. Pomisliti moramo, da radio nosi našo pesem na ušesa stotisoče ljudi, ki gotovo prenečujejo, kaj imamo in koliko imamo svojega domačega, originalno slovenskega. Zato je moja skromna želja, izžrpati vse najboljše iz dobrega. V kompozicijah godbenih komadov imamo, resnici na ljubo povedano, revščino. Posegati moramo v tuje zelnike. Obžalovanja vredno pa je, da imamo menda samo en tamburaški zbor, kateri lahko zajema skladbe brez pomisleka iz jugoslovanskih melodij.

Z ozirom na slabe čase in množino slovenske mladine, bi lahko imeli več tamburaških klubov. Našo pesem, v mislih imam naše klasične skladbe, smo pa do sedaj skoro prezirali. K srečnemu naključju ravno sedaj čitam, da se bo vendar enkrat združilo naše zbornice. Ali ni ravno tukaj prilika, da se aranžirata te moči, po možnosti ter jim

(Dalje na 3. strani)

Kdo prvi pokuša in pil je kofe, nam zgodbena knjiga prav nič ne pove; to lahko pa vendar si mislimo vsi: da Eva ga Adamu kuhala ni.

In naj ga uvede že ta, ali drug, za to mu gre čast vsa, in dosti zaslug; spominek postaviti bi moral mu svet, ker danes brez kave ni možno živeti.

Kaj vendar mladina, dekleta sploh ve, in ljube ženice počele bi le, če kave na svetu bi danes ne bilo? Bi pile le kcorjo in čisto vodo.

Za zajtrk, kosilo in malco — kofe, in tud' za večerjo vas najbolj podpre; če k'tero pa včasih mal' trga po glav, kofe jo potrošta in kmalu ozdrav'.

Nam, možkim bolj tekne pa vino in "pir" in malo rakije — al' to je hudir ker ni več salonov, pijača je preč, tako, da ga piti ne moremo več . . . ?!

Če mož pač v pondeljkih 'ma težko glavo, in mačka preganja, se spomni na to: da črna mu kava možgane zbistri.

Tedaj jo pa pijemo radi tud' mi —

Mnogo jagrovskih sem slišal od pretečene sezone, ampak najlepša je bila pa ta, ki se je pripetila nekemu barbertonskemu lovcu (ime zaradi osebne varnosti zamolčim). Odpeljali so se na lov: Prijatelj, Lekšan, Bombač, Brunsky, Putz in Zuppec. Lovijo ves dan in sicer vsak zase, da ne bo kake pomoči pri streljanju. Avtomobil z municijo so pustili pri nekem farmerju. Zmenili so se, da se po tretji uri zbero vsi skupaj pri dotičnem farmerju. Res jih pride pet, a enega pa manjka. Čakajo ga in čakajo, pa ga le ni. Znočilo se je že, tovariša pa ni od nikoder. Kam naj ga gredo iskat ponoči? Najbrže se je izgubil in bo prenočeval pri kakem farmerju. Ne kaže drugega, kot da gredo domov in pridejo drugi dan nazaj po svojege prijatelja. Res pridejo drugi dan na isti prostor in potem se napotijo v švarmliniji pogmajni, da najdejo izgubljenega lovca. Res je bila enemu sreča mila, da zagleda svojega tovariša, ki je sedel ob precej globoki in še dosti široki vodi.

"Ja, kaj pa delaš tukaj? Zakaj pa nisi prišel včeraj nazaj?" se začudi iskalec.

"Kaj misliš da rad sedim tukaj? Ampak pomagati si ne morem. Le poslušaj. Ko sem včeraj naveličal jagati in me je tudi v grlu že opominjalo, naj bi šel k mašini, se res napotim proti strani, kjer sem mislil, da je prostor, kjer smo pustili avtomobil. Hotel sem si prihraniti nekaj pota, pa sem jo ubral kar naravnost. Pridem do te vode in sem si mislil, da bi jo kar čez udaril. Bil sem gotov, da bom vodico lahko preskočil, samo če bi mi ne bila puška napoti. Torej ne pomišljam dolgo, pa zaženem najprej puško na ono stran. Potem pa grem, da pogledam, kje bi bila struga rajožja. Toda po temeljitnem preiskovanju sem uvidel, da je struga preširoka, da bi jo preskočil in pregloboka, da bi jo prebredel. Kaj naj storim? Jaz sem na tej strani, puška pa na oni. Ako grem domov, bo kdo prišel in mi odnesel puško. Torej sem se lepo vsedel in že od včeraj tukaj pazim na puško, da mi jo kdo ne odnese."

Kdo je bil tisti lovec, se pa kar sami zmenite v Barbertonu.

1933	MAR.	1933
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MARC

- 11.—Gay Fellows Club, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 12.—Clevelandska federacija društev SNPJ, popoldne program in plesna veselica zvečer v obeh dvoranah S. N. Doma na St. Clair Ave.
- 12.—St. Joseph Sports "minstrel show" v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 15.—Društvo Svobodomiselnih Slovencek, card party v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 17.—32d Ward Democratic Club, ples v S. D. Domu.
- 18.—Klub Ljubljana, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.
- 18.—Društvo Napredne Slovencek, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 19.—Društvo Prijatelj št. 215 SSPZ, zabava in igra v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 19.—Socialistična stranka, bazar v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 22.—Društvo Slovenski Dom št. 6 SDZ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 25.—Društvo Složne Sestre št. 120 SSPZ, veselica v spodnji dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave.
- 29.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.

APRIL

- 2.—Društvo Blejsko Jezero št. 27 SDZ, 10-letnica obstanka, v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.
- 9.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.
- 9.—Društvo Verovšek, igra v S. D. Domu.
- 16.—A. D. K. društvo priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 16.—Samostojna Zarja, koncert v S. N. Domu.
- 20.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ, ples v S. N. Domu na St. Clair Ave.
- 22.—23.—Društvo Strugglers, proslava 6. obletnice ustanovitve društva, prireditve in ples v S. D. Domu.
- 22.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem Domu na Holmes Ave.
- 22.—Društvo Pioneers HBZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 23.—Dvor Baraga, C. O. F., priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 23.—Altarno društvo fare sv. Vida priredi na Belo nedeljo banket v novi šoli.
- 26.—Ženski klub fare sv. Vida priredi card party.
- 29.—Društvo Orel Baseball Club, plesna zabava v Grdinovi dvorani.
- 29.—Klever Kids Klub, ples v S. D. Domu.
- 29.—Jolly Boys, ples v avditoriju S. N. Doma.
- 30.—Društvo Jadran, koncert v S. D. Domu.
- 30.—Društvo Blaue Donau, koncert v avditoriju S. N. Doma.
- 30.—Društvo Kistusa Kralja, št. 226 KSKJ, veselica v Knaušovi dvorani.

MAJ

- 7.—Slovenska šola S. D. Doma, koncert v S. D. Domu.
- 14.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, slovesno blagoslovljenje in razvpite društvene zastave. Blagoslovljenje zastave ob 2. popoldne v novi cerkvi sv. Virgija, razvpite zastave v S. N. Domu, in zvečer plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.
- 14.—Dekliško društvo Kraljica Majnika in podružnica št. 15 S. Z., proslava Materinosti dne v S. N. Domu na 80. rojstni obletnici.
- 18.—Piknik društva "Kranj"

pri Matt Gorišku v Noble, O.

- 21.—Podružnica št. 41 S. Z. Zveze priredi razvpite zastave v Slovenskem Delavskem Domu.
- 28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 28.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.
- 28.—Jugoslovanski Pasijonski Klub, predstava v S. N. Domu.

JUNIJ

- 4.—Peta obletnica "Ljubljane," skupna društva v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 4.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.
- 11.—Ženski odsek Slovenske Zadrzne Zveze, piknik.
- 11.—Pevsko društvo Zvon, piknik pri Anton Gorišku na Green Rd.
- 18.—Društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.
- 14.—Društvo Dom, št. 25 S. D. Z. praznuje 10-letnico obstanka v Maple Gardens
- 25.—Clevelandski Sokol, veselica in telodvaba na vrtu Slovenskega Društvenega Doma na Recher Ave.

JULIJ

- 16.—Slovenska Zadrzna Zveza, praznovanje 20-letnice.
- 16.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, piknik na Pintarjevih farmah.
- 23.—S. P. P. S. društvo Cvet priredi piknik na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.
- 23.—Piknik Zveze Collinwoodske društev na Močilnikarjevi farmi.

AVGUST

- 6.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo velik piknik na Špelkotovih farmah.
- 13.—Piknik Slovenskega Narodnega Doma v Maple Heights na Goriških prostorih na Green Rd.

OKTOBER

- 21.—Društvo Orel priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.
- 28.—Društvo Progressives št. 641 SNPJ, zabava v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.
- 29.—Društvo Danica št. 11 SDZ praznuje dvajsetletnico obstanka z veliko veselico v S. N. Domu.

NOVEMBER

- 29.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, veselica v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

JUGOSLOVANSKA GLASBA

(Nadaljevanje iz 2. strani)

da prilika prinašati našo pesem v javnost?

Radio uro naj bi oznanjevala oseba v najlepšem slovenskem jeziku, brez najmanjšega dialektja, v sami slovensčini ali pa v sami angleščini. Prvi pogoj naj bi bil, da bo slovenska ura na radio nam vsem v ponos in kredit, potem šele profit, katerega itak naši trgovci ne iščejo.

Mr. Charles Zorman, ki ima glasbene programe v področju, gotovo stori vse, kar mu je mogoče. Manjka pa najbrže kooperacija mase, za kar naj storijo oglaševalci korake. S tem dopisom sem imel namen izboljšati, nikakor pa ne škodovati, kar že imamo. Kot Slovenec imam pa pravico priporočati, da izboljšamo naš program, da damo svetu slišati našo domačo jugoslovansko glasbo.

M. I. L.

JAVNI OKLIC

Člani Ameriško - jugoslovanskega kluba, zbrani na letni seji (občnem zboru), smo odobrili spomenico, katere se ima objaviti v razpisnem obdobju organizacije radi morebitnega napačnega razumevanja od strani jugoslovanskega živilja, živečega v kolonijah ameriškega teritorija.

Spomenica

Ameriško-jugoslovanski klub s sedežem v Clevelandu, Ohio, zbira okrog sebe vse narodno zavedne Jugoslovane, katerih namen je gojiti prijateljsko soseščino neglede na versko ali politično prepričanje. Moralno in finančno se podpirati posamezno ali v skupini, kulturno, prosvetno, socialno, finančno in gospodarsko v vseh panogah našega narodnega življenja.

Braniti pravice posamezniku kot tudi skupini v soglasju z obstoječimi zakoni Zedinjenih držav.

Kulturno združevati vse edince v skupno narodno enoto, ter v njej gojiti spoštovanje lepe jugoslovanske besede, katere je izročena v pesmi, igri, literaturi ali kje drugod na javni pozornici. Podpirati moralno in finančno vse kulturne enote, ki goje iskreno jugoslovansko čustvo ter ljubezen do svojega naroda. Nuditi vsa razpoložljiva moralna in finančna sredstva našim kulturnim umetnikom, da se dvignejo in uveljavijo pri tujih narodih. Iskati tesno kulturno vez med našo novo in staro domovino.

Vsestransko podpirati našo jugoslovansko časopisje, katero stoji na principu nedeljene jugoslovanske misli. Strogo spoštovati skupine ali edince ter njih versko ali politično prepričanje. Moralno in finančno podpirati šole jugoslovanskega porekla, kjer se goji v njej ljubezen do našega naroda.

Podpirati naše duševne veličine, ter njih besedo širiti v globino našega in tujega naroda. Obdrževati predavanja in izkristiti vsa čustva naših globoko zamišljenih narodnih mož. Moralno jim stati ob strani in z besedo braniti čast njih idealnega čuta.

Socialno, moralno, gmočno ali finančno podpirati eden drugega, ter skrbeti, da nam je vedno prvi pred očmi naš narodni brat, ki išče dela, prosi pomoči, ali če rabi zaščito pred nedolžnim preganjanjem.

Finančno podpirati vse gospodarske ustanove, podjetja in profesije, katere lastujejo Jugoslovani, ter v besedi in dejanju jim nuditi pomoč k napredku in razvoju. Vsestransko se posluževati naših podjetij, ter zagovarjati njih dobro ime. Po danih razmerah vsestransko podpirati naše narodne domove, narodne organizacije, ter dobrodelne in človekoljubne ustanove.

Oskrbovati Jugoslovanski narodni vrt, ter na njem upostaviti zajemno kulturno ognjišče jugoslovanske misli. Kulturno dvigniti pred tujerodci v večični civilizacije in ljubezni do rodne zemlje. Združevati na tej zemlji vsa naša hotenja in želje, ter iskreno zahtevati v soglasju državnih zakonov povrnitev pravic našim zasužnjnim bratom, ki ječe v robstvu na narodni grudi pod peto tujčevu. Boriti se za njih pravico, ki jim pripada po naravnih in prosvetnih zakonih.

V tej smeri je vse naše hotenje in delo, ter se s polnim zapanjem obračamo na jugoslovanski narod, da nas vsestransko podpira v razumevanju narodno plemenite ideje.

Z pooblastilom, za Ameriško-jugoslovanski klub:

Michael Lah, predsednik,

Joško Penko, tajnik

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

ume, ter njih besedo širiti v globino našega in tujega naroda. Obdrževati predavanja in izkristiti vsa čustva naših globoko zamišljenih narodnih mož. Moralno jim stati ob strani in z besedo braniti čast njih idealnega čuta.

Socialno, moralno, gmočno ali finančno podpirati eden drugega, ter skrbeti, da nam je vedno prvi pred očmi naš narodni brat, ki išče dela, prosi pomoči, ali če rabi zaščito pred nedolžnim preganjanjem.

Finančno podpirati vse gospodarske ustanove, podjetja in profesije, katere lastujejo Jugoslovani, ter v besedi in dejanju jim nuditi pomoč k napredku in razvoju. Vsestransko se posluževati naših podjetij, ter zagovarjati njih dobro ime. Po danih razmerah vsestransko podpirati naše narodne domove, narodne organizacije, ter dobrodelne in človekoljubne ustanove.

Oskrbovati Jugoslovanski narodni vrt, ter na njem upostaviti zajemno kulturno ognjišče jugoslovanske misli. Kulturno dvigniti pred tujerodci v večični civilizacije in ljubezni do rodne zemlje. Združevati na tej zemlji vsa naša hotenja in želje, ter iskreno zahtevati v soglasju državnih zakonov povrnitev pravic našim zasužnjnim bratom, ki ječe v robstvu na narodni grudi pod peto tujčevu. Boriti se za njih pravico, ki jim pripada po naravnih in prosvetnih zakonih.

V tej smeri je vse naše hotenje in delo, ter se s polnim zapanjem obračamo na jugoslovanski narod, da nas vsestransko podpira v razumevanju narodno plemenite ideje.

Z pooblastilom, za Ameriško-jugoslovanski klub:

Michael Lah, predsednik,

Joško Penko, tajnik

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

(hudič) prav nič ne mara zame, kakor tudi meni ni nič za takega vraga. Obljubljam, da bom ostal član le tako dolgo, dokler ne odstopim in če prej odstopim, temboljše bo za klub. Dodati moram še, da bom pri vsakih prilikah škandalno govoril o tem klubu in članih, katere poznam za neprijatelje. Vse to pričam na mojo lastno izmišljotino, pa naj me vrag počitra, če ni res."

Spodaj slede vsi podpisi novih kandidatov.

Seve, to je bilo grozno za vse navzoče, kako je mogel Mr. Rožanc kaj takega poveriti in še več, da se je on in vsi drugi kandidati na to listino podpisali. Kaj smo hoteli napraviti s tako izjavo? Predlog je bil, da se ga dena na zatožno klopo. Mahoma je bilo vse potrebno napravljeno. In ko se je vršila obravnava radi listine, ki jo je poveril, so prišle še druge pritožbe proti temu kandidatu. Vsi veste, da ima Rožanc modno trgovino na Waterloo Rd. in pritožba je bila, da je on prodal nedolžnemu kulturno ognjišče jugoslovanske misli. Kulturno ga dvigniti pred tujerodci v večični civilizacije in ljubezni do rodne zemlje. Združevati na tej zemlji vsa naša hotenja in želje, ter iskreno zahtevati v soglasju državnih zakonov povrnitev pravic našim zasužnjnim bratom, ki ječe v robstvu na narodni grudi pod peto tujčevu. Boriti se za njih pravico, ki jim pripada po naravnih in prosvetnih zakonih.

Oskrbovati Jugoslovanski narodni vrt, ter na njem upostaviti zajemno kulturno ognjišče jugoslovanske misli. Kulturno dvigniti pred tujerodci v večični civilizacije in ljubezni do rodne zemlje. Združevati na tej zemlji vsa naša hotenja in želje, ter iskreno zahtevati v soglasju državnih zakonov povrnitev pravic našim zasužnjnim bratom, ki ječe v robstvu na narodni grudi pod peto tujčevu. Boriti se za njih pravico, ki jim pripada po naravnih in prosvetnih zakonih.

V tej smeri je vse naše hotenje in delo, ter se s polnim zapanjem obračamo na jugoslovanski narod, da nas vsestransko podpira v razumevanju narodno plemenite ideje.

Z pooblastilom, za Ameriško-jugoslovanski klub:

Michael Lah, predsednik,

Joško Penko, tajnik

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor. taj.

George Vojnovič, kor

Mlinarjevi

Za "Ameriško Domovino" prestavil M. U.

"Kako se imenuje? Kaj jaz vem! Kako se že imenuje? Deklica. Vranji otrok je. Vranja mati in vranji oče . . . in . . . Martin napravi otroka in zbeži v svet — — — in mati . . . moja hči naj še bo? Lepe hčere imam, lepe hčere . . . mi vzame življenjsko vodico in jo vrže skozi okno!"

Apoloniji je bilo, kakor bi strela udarila vanjo. Sklonila se je nad čevlje in, medtem, ko je razvezovala jermene, se ji je zdelo, da mora leči na pod, udreti se v tla. Odločno pa se je dvignila, prišla očeta za roke, ga tresla in skušala ga spraviti, da bi govoril treznejše.

"Sedaj mi povejte: Martin . . . naš Martin, mlinarski pomočnik je oče?" Nestrpno jo je sunil od sebe: "Kdo pa naj bi bil drug . . . sedaj vemo . . . v mesto se je bila vmaknila zato!"

"Pri nas, v naši hiši se je bilo zgodilo?"

"Kje pa drugje? . . . I, seveda! Jaz ne morem imeti povsod oči in, ko tudi matere ni!"

Apoloniji se je zaletela slina tako, da je morala kašljati. Naglo je sezula, medtem ko so ji debele solze tekale po licih, očetu čevlje, nato je skočila, nalila mleka, nekaj komilic je še prila, in dala stekleničico otročičku, ki je poželjivo pričel piti. Val nežnosti jo je objel. "Jaz sem kriva, da si tu . . . jaz sem grešila . . . o, črviček mali, ker nimaš očeta . . . so te poslali stran!"

Pa niti vranji materi se ni mogla sedaj srditi. Kajti če je otrokova mati, nje sestra prišla v nesrečo, jaz je nisem čuvala, pač pa imela oči le za lonce in kozice . . . in pa za rožni venec in — resnično, tako poniževalno nepopolna sem bila!"

Otrok je poželjivo sesal, tako da mu je mleko teklo iz ustec. Pri tem je ležal zaprtih oči in stisnjenih pestic. In celo zgrbančeni obrazček se je gladil.

Nenadoma pa je stopila Apolonija k očetu, ki se je nekoliko nagnil in si zaspano podpiral glavo. "Pripeljati bi bil moral tudi Lucijo, ko je že otrok tu in ga je treba vzrediti, da . . . ali resnično ni poročila — Martina?"

Sedaj je planil Mlinar pokoncu in na njegovem obrazu so žarele rudeče podplutvine. "Lucija?" je zavpil zaslepljen besa. . . njo naj bi bil tudi pripeljal? Proklel sem jo in le enega se kesam na večnost: da ga nisem zaklal. Kaj naj bi se mi bilo zgodilo? Vsak sodnik bi bil moral uvedeti, da je zaslužil tako!"

"Ali vas je Martin razžalil? Saj je bil vedno tako . . ."

Očetove oči so krožile kakor oči pobesnele zverine. "Martin? Kdo pa govori o Martinu? Kje je Martin? Jaz govorim o Lucijinem možu, o Dolinarju. Apolonija . . . mlin bom zapalil in stran — ali še boljše, vsi zgornji . . . Lovrenc in Agatka . . . ali pa stran k fantoma, v Ameriko! Nikomur se ne smemo več pokazati! Na mlin pade kuga!"

Hropel je, nosnice so se napihvale in sapa mu je zvižgala. Besa je stresal, prsti so se zagrebli v blazino, katero je trgjal in praskal. "Zaklata bi ga bil moral, Dolinarja, zahrbtnega prilizjenca. V zasledu me je bil spjeljal: poštnjak da je, sočutej da ima z Lucijo, da ne pozna predsodkov. Gobeždač zasmehljivi . . . O tako na veliko, tako po vele mestno . . . In sedaj — Apolonija tega ne prenesem, ako mu ne zasadiš noža v goltanec. O, saj vem: računal je z bogastvom, sladkega lenuštva se mu

je zahotelo. To je bila njegova velikodušnost in vsa ljubezen!"

"In sedaj — kaj se je zgodilo?" je silila Apolonija.

"Kaj se je zgodilo? Rajne ne vprašuj. Nikjer se ne smeš več pokazati. Zgodilo —"

Zopet se je ozrl in poškilil na prazno čašico. "Vzela si mi tolažbo . . . zato boš morala sedaj čuti vse. Prav ti je. Otroka, tisto košaro — prinese — Dolinar, krivoprišezni Lucijin mož — v gostilno, ga postavi pred me na mizo in pravi . . . v gostilniški sobi, pomisli, "pri Roži" . . ."

Zastrmel se je pred se, zajedljiv zasmeh in temen bes je pačil njegov obraz. Kakor bi ga z nožem sunil je skočil: "Vaša hči je najbrž po pomoti prinesla preveč bale. Premarljivo je predla. To tukaj je bilo v mlinu narejeno, pa naj v mlinu ostane. Nočem tujega imetka! Razumeš, Apolonija, vsi mlinarji pa sede v krogu okolo mene. Jaz sem predsednik. Samostanski mlinar sedi poleg, tisti, ki je tedaj dejal: V hišo k nam je treba pogledati, ako hočeš videti dober vzgled! Apolonija, čuješ! In Kamenar sedi poleg, zlahtovec takorekoč, tisti, ki se je tedaj smejal in glasoval proti meni. Povabili so ga bili k zborovanju, ker sem jaz tako predlagal. In dolgega časa in vsled slabega vremena so bili po kakega zvrnili. In naj še povem, kak krohota je nastal? Tedaj pa vstane Kamenar: "Tako da se moram še, jaz sramovati! Pes pri Mlinarju se mora sramovati!" . . . In Dolinar je izginil. Nisem ga mogel več zaklati, v tla se nisem mogel udreti in crvička nisem mogel zadaviti . . . Prislili so me . . . s silo, da sem vzela otroka s seboj. Boga in svet sem preklel in prisegel sem, da vržem malo v obe strani jarek. Nisem storil tega, ker sem imel zelenko pri sebi . . . zelenko. Ali nimaš kaj pijače? Piti moram. In Lucija je vse to dopustila. Kdo je Lucija? Ali jo nismo odpravili, kakor se je spodobilo? . . . pravi potepuh: Tujega imetka nočem, a svojega pa zahtevam v celoti, sicer ti pripeljem še hčer nazaj. In Kamenar vpilje: "Čelo tvoji psi bi se morali sramovati in pobegniti, ko bi vedeli." Glej, Apolonija, bodi usmiljena, daj mi piti, daj mi kaj zoper bol. Tega ne vzdržim! Tega ne prenesem!"

In nenadoma je pričel vpiti: "Žganja mi prinesi, sicer boš čula še drugih stvari!"

Teci, prinesi mi, sicer — grem in ležem ven v sneg! Ta me lepo pokrije, da mi ne bo nikdar več treba gledati takih obrazov. Prav ima on, Kamenar — in celo njega je minil smeh!"

"Oče, ničesar nimam, a tudi v mlin ne morem radi tega buditi!"

Vstal je, stopil par korakov, dvignil roko, se obotavljal, a nato pomohil roko v škropilnik, pokrival se samega sebe, tako skrbno kakor še nikdar, in nato še Apolonijo, kakor nekda, ko je bila še otrok, in konečno še par kapljic na tla proti peči, kjer je ležal otrok. Nato je odrrsal v svojo kamro, ki je ležala na nasprotni strani. Apolonija mu je sledila do vrat, želela mu lahko noč in dejala še par tolažilnih besed ter se vrnila v izbo. In videla je spečega otročička in z istim pogledom odprto knjigo. Trenutek je postala kakor brezuma, nato je sedla, zaprla knjigo počasi, položila čelo na usnjato vez, ovila roke okolo glave ter pričela jokati. Ves vihar in bes, ki je divjal tam zunaj, se je zgrnil s svojim stokanjem in ihtenjem nad njo. Ni imela več srehe nad seboj, nič več čumnate, nič več dežele solnce — v neskončni daljavi so tonila svetišča. Blažene žene, ki so že izza starih časov romale tjakaj, je niso hotele v svojo družbo, suvale jo od sebe, rinile jo k zibelki in k ubogemu očetu, k ubogemu, ubogemu očetu!

Vsa žalost nad sramoto v družini, sramoto, ki jo je povzročil nepojmljivi, surovi čin zeta in Lucije, vse je utonilo v usmiljenju z očetom. Izraz brezdne žalosti ob vratih, ko ga je zapustil tolažnik hudici, ter je segel v blagoslovljeno vodo, je izpodrinil vsa druga lica in vse tožbe! Ubogi, ubogi oče! Pri njem je vihar izbruhnil šele v jeseni, njegova mladost je bilo eno samo lepo uspevanje. Angelj spremeni vsako neurje v lepo vreme. On pa je šele pričel pustoloviti, ko se drugi že vesele mirne jeseni. Ubogi oče!

Konečno je dvignila glavo. Glava in oči so jo pekle. Vihar zunaj v noči je postal še glasnejši. Premišljala je, kako bi sedaj vse uredila. Na kašči v mlinu je bila zibka. Če bo Agata dovolila . . . ne, Lovrenc lahko pripelje novo iz mesta. Pogledala je malo, katere ime ni vedela, v obrazček in znova je pričela inteti, ki jo pomislila, kako dolgo jo bo pač otrok vezal. Nje lamra je bila za izbo. Odprla je vrata, da spusti nekaj toplote iz izbe tjakaj. Čudno, kako vleče! Tudi peč še pojema. Sklenila je, na novo zakuriti. Ko pa je stopila v vežo, je bila ta polna snega — vežna vrata odprta — a ljudi vrata očetove kamre. Korak — njegova postelja je prazna, prazna kamra. Klicala ga je. V prvem trenutku jo je popadla jeza: "Najbrž se je vlekel v mlin k pomočniku, ki bdi. Žganja mora imeti! In pri tem tulenju!" Snežilo je v veži, kakor bi bila na prostem. Hotela je po metlo, ker ni mogla zapreti vrat. Tedaj pa jo je prevzel strah. Tiste besede . . . Stelka je ven, proti mlinu. Videla je luč, se krepko pognala proti viharju ter stekla preko vrta. Odprla je vratica, skozi katero so hodili mlinarji k zatvornicam, vstopila in ga našla ob stopah spečega. "Nikar se ne ustraši, Miha, ali je bil oče tu?"

Zdrnil se je: "Oče, kaj naj bi . . ."

"Po še nekaj je hotel. A potem se je moralo nekaj zgoditi — pridi, za božje usmiljenje, pomagaj mi iskati!"

Miha je imel posebne misli. Obotavlja se je sledil Apoloniji. Ona pa je tekla in tipala okolo sebe. Oči so se bile privadile teme. Mlinar ji je sledil.

"Ali je Mlinar doma?" je vprašal, a nje predpasnik ga je udaril v obraz.

"Še enkrat je šel ven — o, Bog!" Vila je roke in napenjala oči.

"Če je tako, potem bi bilo treba odpeti pse, a nato sklicati ljudi!"

"Pse, Miha, pse!"

Stekel je proti pasjim kočam, kjer so uboge živali pričele lajati, ker so ugledale Apolonijo. Tedaj pa se ji je zazelado, da vidi blizu plota nekaj temnega, vihrati konec sukneje, roko, ki štrli iz snega. Priklicala je Miho nazaj, kajti prepričana je bila, da ji bo srce prenehalo biti. Ni mogla dalje. Miha, ki je imel na nogah le cokle, je tekal skozi zamete in izgubil drugo za drugo. Sedaj pa je zagrabil v beli zamet in privlekel ven Mlinarja. Zadel si ga je na ramo ter tekel z njim proti hišici, kajti zdelo se je, da le spi ali pa, da je omedlel. Tudi Apolonija je pričela teči, pretekla Miho, pograbila v predalu nekaj odev, jih položila na peč ter še prosila Miho, naj zadrzne očetu s snegom roke in noge. Ona pa je porinila veliko opeko v žerjavico. Nato sta šele nesla starca v gorko postelj.

"In sedaj, Miha, zbudi ljudi, naj gredo po zdravnika!"

Miha se je upiral: "Nak, pri tem vremenu ne spravite nobenega zdravnika iz mesta. Prvič

ne more noben voz v mesto, drugi pa tudi ne iz mesta, ako divja še tako nekaj časa naprej."

"Tedaj pusti jih spati, a jutri zjutraj jim takoj sporoči."

"Da, bom," je pristal mlinar in že so njegova pleča zapolnjevala podboje. Pa še je zavpila za njim: "Miha, nikomur ne pravi, nikomur, da si ga našel tako, niti mojemu bratu ne."

"Ne hom," je vpil Miha. "Niti s kleščami ne spravijo iz mene!" je še pristavil ter stekel, da najde svoje cokle.

OSEMNAJSTO POGlavJE

Ko se je daniilo, so prihajali hlapiči zaspani v hleve, so dekline v kuhinji zaspano zehale ter sklepemale z zobmi, dokler niso zakurile na ognjišču z dračjem ognja, je dobil Miha zameno. On pa ni legel, pač pa je šel z velikim hlapecem h kolešom in zatvornicam. Vse je bilo zasneženo in le eno kolo se je vrtele. Struga je bila zamašena. Že so silili iz nje stranski odtoki.

"Sedaj mora sem vse, kar le more gibati z rokama," je dejal premišljeno, "sicer bodo vsi v mlinu potonili, predno se še dobro dan naredi. Ven morajo vsi hlapiči in dekline in radi mene tudi gospodar in gospodinja."

"Tima dvema pa le sam povej."

"I, seveda, čemu naj bi se bal?"

(Dalje prihodnjic.)

DNEVNE VESTI

Roosevelt je začel prvi dan z molitvijo

Washington, 4. marca. Predno se je podal novi predsednik Roosevelt k slovesni zaprilegi, je obiskal z vsemi člani svojega kabineta službo božjo v cerkvi. Službo božjo je vršil Rev. Peabody, ki je pred 28. leti Roosevelta poročil.

Državna zbornica v Berlinu ni bila zavarovana

Berlin, 4. marca. Škoda, ki jo je povzročil ogenj na poslopiju parlamenta, znaša nekako 6,000,000 mark. Ogenj so podnetili komunisti, kot so sami priznali. Poslopje ni bilo zavarovano, ker se ni dobila nobena zavarovalna družba, ki bi hotela prevzeti riziko.

Banke v Michiganu bodo odprle drugi teden

Detroit, 4. marca. 530 bank v državi Michigan, ki so bile zaprte tekom zadnjih štirinajstih dni, oziroma so omejile izplačila svojim vložnikom, bo zopet odprlo vrata prihodnji teden. Načrt Henry Forda, da sam odpre svoje lastne banke, se je zavrgel. Banke bodo prihodnji teden normalno poslovale.

5,000 žensk se je oglasilo za delo z malo plačo

New York, 4. marca. Jasno sliko današnjih razmer vidimo v cglasu, katerega je priobčila v tukajšnjih časopisih American Book Bindery, knjigoveznica. Firma je hotela imeti 25 žensk, katerim bi plačevala \$8.00 na teden. Zglasiti bi se imele ob 8. uri večeraj. Že pred 6. uro zjutraj se je nabralo pred poslopjem knjigoveznice stotine žensk, in do 8. ure jih je bilo nad 5000. Posredovati je morala policija. Namesto 25 žensk jih je kompanija pozvala na delo 50.

Avstrija se pripravlja na politične nemire

Dunaj, 4. marca. Avstrija je preskrbela pretekle dni za dovoljno obrambo na nemško-avstrijski meji, da prepreči poboje tekom volitev, ki se vršijo po vsej Nemčiji v nedeljo 5. marca. Zlasti skuša Avstrija preprečiti dostop nemškim komunistem. Policija je že zaplenila cel železniški voz nemške komunistične literature.

Tudi češki komunisti postajajo nemirni

Praga, 4. marca. Komunisti so skušali vprizoriti večeraj svoj "Rdeči dan," katerega je za češka vlada preprečila. Pri nemirih, ki so nastali, je bil en komunist ubit in 96 jih je policija aretirala. Komunisti so nameravali zbrati brezposelne in z njih pomočjo prirediti takozvano "korakanje lakote." Policija je vse demonstrante razpodila.

Žena, ki je rešila Roosevelta, v Washingtonu

Washington, 5. marca. Mrs. William Cross, ženska, ki je zgrabila za roko, ki je držala morilno orožje naperjeno proti Rooseveltu, je dospela večeraj v Washington in je bila navzoča pri zaprilegi Roosevelta. Mrs. Cross je soproga nekega zdravnika v Miami. Roosevelt ji je preskrbel sedež tik poleg sebe.

McGreal umrl

Dobro poznani councilman v 2. distriktu, John P. McGreal je sinoči umrl. Pred tednom dni se je močno prehladil. Mož je bil demokrat in dobro poznan pri Slovincih.

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverovoglatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Rd. KENmore 1282

Debeli prešiči naravnost z dežele

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od mesta in jih pripeljemo kamor želite. Meso v kosih, šunke, plečeta, loins in vse druge stvari se dobe vsak torket in petek, kolikoma pa vsak podoblek in četrtke. Pridite in izberite si sami.

H. F. HEINZ

Vine St., Willoughby, O. Tel. Wickliffe 110-J-2

ZA SELITEV

IN DOBER PREMOG SE PRIPOROČAM

JOHN KOPRIVEC

1143 Addison Rd. (zadej) Henderson 1920

Dobra postrežba, in zmerne cene

Aug. Kollander Co.

(poprje Mihelich Co.)

6419 St. Clair Ave. v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekmorske parnike; POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah; IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamenta. CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

Dr. A. L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Domu soba št. 10 Tel. Henderson 0919

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg. Main 4126

Najnovější časopis za ameriške Slovence, Hrvate in Srbe ki prinaša SVETOVNE IN LOKALNE NOVICE IN ZANIMIVE ČLANKE ameriško-jugoslovanski tednik

Journal and Observer

Pošljemo ga vam na ogled za en mesec, ako nam pošljete spodnji kupon na naslov: 6221 St. Clair Ave., Cleveland, O. ali na urad Ameriške Domovine.

Pošljite mi na ogled ameriško-jugoslovanski tednik brez kake obveznosti od moje strani.

Ime

Naslov

(Pišite razločno)